

Det er jo sådan, at hr. Erik Larsens parti har siddet i regering i en ubrudt periode på 10 år – det formoder jeg vi er enige om – fra 1982-1992. Jeg synes egentlig, det er besynderligt, for vi møder tit dette spørgsmål: Hvordan kan det egentlig være, at man i et tiår undlod det, som man nu, hver gang man er til et møde i et forsamlingshus, siger at man så gerne ville? Undladelsessynder tæller jo lige så tungt, i hvert fald i den katolske lære. Var man ikke på det tidspunkt opmærksom på, at det var en god idé, eller troede man ikke på det? Hvorfor kom der ikke et forslag, og hvorfor blev det ikke gennemført? Man havde 10 år til at gennemføre det, som man siger er en god idé.

Var det, fordi det var så dyrt et forslag, at det kolliderede med ønsket om at holde de offentlige finanser nede, eller var det, fordi det gav nogle afledte virkninger, som ville være lidt ubekvemme? Hvad med forældre med et handicappet barn? Skal der sættes pris på det barn, og skal det udstilles som det, der er årsag til den nedsatte forældrebetaling i daginstitutionen, hvor vi bærer opgaven i fællesskab? Jeg synes, det bliver lidt ubehageligt, hvis man tilhører et mindretal.

Men mit hovedspørgsmål er egentlig: Hvorfor forsømte man opgaven i 10 år, når man nu er så glad for den?

Det andet spørgsmål hænger sammen med, at hvis jeg som medlem af en børnefamilie lyttede til hr. Erik Larsens indlæg, ville jeg synes, det var en ringe trøst, hvis jeg stod med det problem, at mit barn var skrevet op på en venteliste. Jeg lyttede mig til, at problemet kunne klares ved, at man indrettede institutionernes åbnings-tid efter arbejdstiden – det er jeg enig i – men det er det modsatte af den vej, som Venstre ofte anbefaler lokalt, hvor man nemlig indsnævrer åbnings-tiden.

Derfor vil jeg spørge, om der i hr. Erik Larsens udtalelser lå en afstandtagen fra indholdet i den rapport, som også Kommunernes Landsforening med en Venstreformand er medunderskriver af, nemlig at man skal indskrænke åbnings-tiderne. Var hr. Erik Larsens tale en advarsel imod at følge den slags syndige tanker?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Erik Larsen var så interesseret i den socialdemokratiske fornyelse, og mere for at bidrage lidt til folkeoplysningen vil jeg benytte lejligheden til at fortælle, at den fornyelsesdiskussion –

i hvert fald sådan, som jeg kender til den – ikke indeholder specielle punkter, der betyder, at vi skal optage Venstres forskellige politiske programforslag i vores partiprogram. Det er muligt, at det vil skuffe hr. Erik Larsen.

Men for så at tage fat i det, der er den principielle diskussion, før vi går i gang med nogle af de konkrete praktiske elementer i det, vil jeg godt alligevel prøve at bevæge mig ind på hr. Erik Larsens forslag om en, som jeg forstod det, kommunal adgang til at yde tilskud til den forælder, der måtte vælge at være hjemme. Og det bliver så i form af et par spørgsmål:

Skal det være en ret for forældrene i den pågældende kommune eller i samtlige landets kommuner at kunne få et sådant tilskud? Det er lidt interessant, for hvis Venstre mener, at det skal være en ret, vil jeg godt ved lejlighed se regnestykket, for det er jo noget, der får automatiske konsekvenser for de forhandlinger, der skal være det pågældende år eller året efter mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Sådan noget skal jo »dattes«, som det som bekendt hedder. Så det regnestykke kunne være interessant at se, hvis det er en ret, man opererer med.

Hvis ikke det er en ret, man opererer med, synes jeg, diskussionen bliver principielt meget interessant, for jeg forstod, at udgangspunktet var, at forældrene skulle have en valgmulighed; men hvis jeg forstår forslaget sådan, at det er uden en ret, bliver det kommunalbestyrelsen, der får valgmuligheden, og ikke forældrene.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Hvis partiet Venstre virkelig skal have held med sin familiepolitik, skal jeg stiltørdigt gøre opmærksom på, at den største hurdle fortsat ligger hos mændene og fædrene. Mændene ønsker ikke at gå på deltid, og fædrene tager ikke barselorlov. Det skulle glæde mig, hvis partiet Venstre nu vil gå i spidsen for en holdningsændring hos mændene.

Selv i landsbrugserhvervet viser det sig, at landbokvinderne er udearbejdende. Overraskende nok er der samtidig ganske få kvinder i landbrugserhvervet, der ønsker at være selvstændige.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Venstres ønske om at skabe frihed for mennesker til at vælge nogle andre muligheder end at